

“मीठे बच्चे- सबैलाई यही सन्देश देऊ- देह सहित देहका सबै धर्मलाई भुलेर आफूलाई आत्मा सम्भियौ भने सबै दुःख दूर हुन्छन्।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले कुन कुरामा बाबाको अनुसरण गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- जसरी यी ब्रह्माले आफ्नो सबैथोक ईश्वर अर्पण गरिदिए । पूरा ट्रस्टी बने । यस्तै ट्रस्टी बनेर रहने गर । कहिल्यै उल्टो-सुल्टो खर्च गर्नु हुँदैन अर्थात् पाप आत्माहरूलाई दिनु छैन । आफ्नो सबैथोक ईश्वरीय सेवामा लगाऊ, पूरा ट्रस्टी बन । बाबाको श्रीमतमा चलिराख । बाबाले हेर्नुहुन्छ- कुन बच्चा कति श्रीमतमा चल्छन् ?

गीत:- तू प्यार का सागर है...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । भन्छन्- बाबा हामी कहाँबाट आयौ ? कहिले आयौ ? फेरि फर्केर जाने बाटो कसरी भुल्यौ ! यो ड्रामा कानमा सम्झाइदिनुहोस् । म को हुँ, कहाँबाट आएँ ? फेरि कहाँ जानु छ ! एक ज्ञानको बुँद त दिनुहोस् किनकि ज्ञान सागर हुनुहुन्छ नि । अहिले बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी आत्माहरू कहाँका निवासी हौं फेरि बाबालाई र आफ्नो स्वर्गलाई कसरी बिर्सियौ ? कसरी यहाँ आएर दुःखी भयौं- यो रहस्य कानमा सुनाउनुहोस् । बाबा ज्ञानको सागर पनि हुनुहुन्छ, पवित्रताको सागर पनि हुनुहुन्छ । प्रेमको सागर पनि हुनुहुन्छ । शान्तिको, सुख र सम्पत्तिको सागर पनि हुनुहुन्छ । अहिले बेहदको बाबाद्वारा यो सबै कुरा बुझेका छौं । आदिमा कहाँबाट आयौ ? फेरि मध्यमा के भयो ? जसकारण हामी बाटो भुलेर दुःखी भयौं ? फेरि अब बाबालाई भन्छन्- बाबा हामीलाई बाटो बताउनुहोस् । हामी आफ्नो सुखधाम शान्तिधाममा जान सकौं । बाबा नै बसेर बताउनुहुन्छ- तिमी आदिमा को थियौ ? फेरि मध्यमा के भयो ? भक्ति मार्ग कसरी सुरु भयो ? अन्त्यमा के भयो ? यो आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य अब बुद्धिमा बसेको छ । यो ड्रामा हो नि । यो मनुष्यहरूले अवश्य जान्नुपर्छ किनकि कलाकार हुन् । जान्दछन्- हामी आत्माहरू निराकारी शान्तिधामबाट आउँछौं, यहाँ टकीधाममा । मूलवतन, सूक्ष्मवतन फेरि यो हो स्थूलवतन । फेरि मूलवतनबाट आत्माहरू आउँछन् टकीधाममा, शरीर धारण गरेर पार्ट खेलन । आत्माको निवास स्थान शान्तिधाम हो । यो कुरा दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन् । यो ज्ञान सागर बाबाले नै आएर सम्झाउनुभएको छ । अहिले सम्झाइरहनु भएको छ । ज्ञान सागर भनिन्छ पारलौकिक परमपिता परमात्मालाई । मनुष्यलाई भन्न सकिँदैन । यो महिमा केवल एक बाबाको गायन गरिन्छ, जसलाई अरू कसैले जान्दैनन् । अहिले विनाशको समय हो । गायन गरिएको छ- विनाश काले विप्रीत बुद्धि युरोपवासी... अहिले बाबाले तिम्रो बुद्धियोग आफूसँग लगाउनुभएको छ- म एकलाई याद गर । म मुसलमान हुँ, हिन्दू हुँ, बौद्धी हुँ... यो सबै देहका धर्म हुन् । आत्मा त आत्मा नै हो । बाबा सम्झाउनु हुन्छ- देहका सबै धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा सम्भेरेर म बाबालाई याद गर्नु भन्ने पतितबाट पावन बन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस देहलाई पनि बिर्स । यो सबैको लागि बाबाको सन्देश हो । देह सहित देहका जति पनि सम्बन्ध छन्, सबैलाई बिर्स । म आत्मा हुँ, हामी सबै भाइ-भाइका बाबा एक हुनुहुन्छ । यी ब्रह्माले पनि भन्छन्- म आत्मा हुँ त्यसैले सबै भाइ-भाइ भयौ । यस समय सबै भाइ-भाइ पतित दुःखी छन् । सबै काम चितामाथि चढेर भस्म भएका छन् । जब द्वापरको आदिमा रावण राज्य सुरु हुन्छ अनि फेरि तिमी वाम मार्गमा जान्छौ । अनि फेरि अरू धर्म सुरु हुन्छन् । आधा समय तिमी पवित्र रहन्छौ । फेरि आधामा तिमी पतित बन्छौ । २१ जन्म यहाँ नै गायन गरिन्छ । कुमारी ऊ हो, जसले २१ कुलको उद्धार गर्छन् । कुमारीको मान छ ।

तिमीले सारा दुनियाँको उद्धार गरिरहेका छौ। तिमीले जान्दछौ— हामी सबै आत्माहरू शिवबाबाका बच्चाहरू हौं। त्यसैले कुमार नै ठहरियौ। भाइ-बहिनी तब हुन्छौ, जब प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान बन्छौ। यो तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान छ। हामी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौं, सबैले बाबालाई पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। यस रावण राज्यबाट, दुःखबाट हामीलाई मुक्त गर्नुहोस्। फेरि हाम्रो गाइड बनेर हामीलाई फर्काएर लैजानुहोस्। हाम्रो दुःख हर्नुहोस् र सुख दिनुहोस्। अहिले तिमीले बुझेका छौ— अवश्य बाबा आउनुभएको छ। हामीलाई यस कलियुगी रावण राज्यबाट छुटाएर साथमा लैजानुहुन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ— सबै आत्माहरू पतित छन्, त्यसैले शरीर पनि पतित छ। आत्मालाई नै पावन बनाएर लैजानुहुन्छ, निर्वाणधाममा। पास्टबाट प्रेजेन्ट फेरि फ्युचर हुन्छ। आदि-मध्य-अन्त्य फेरि आदि। सत्ययुग आदि कलियुग अन्त्य फेरि फ्युचर हुन्छ सत्ययुग। यो त सहज छ नि। ठीक छ बीचमा के भयो? हामी कसरी गिन्यौं? हामी पावन देवता थियौं, फेरि पावनबाट पतित कसरी बन्यौं! अहिले तिमीले बुझेका छौ। बाबा सम्भाउनु हुन्छ— जब रावण राज्य सुरु हुन्छ, तिमी पतित बन्छौ। अब फेरि तिमीलाई भविष्य देवता बनाउन आएको छु। यसमा मुश्किल कुरा केही छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई यस विषय सागरबाट पार लैजान्छु। गायन पनि गर्छन्— नईया मेरी... सबैले पुकार्छन् एक बाबालाई। हाम्रो नाउ, जुन डुबेको छ, त्यसलाई क्षीरसागरमा लैजानुहोस्। उहाँलाई खिवैया, बागवान पनि भनिन्छ। अहिले काँडाको जंगलमा परेका छौं। हामीलाई फेरि फूलको बगैँचामा लैजानुहोस्। देवताहरू फूल हुन् नि। अहिले सबै छन् काँडा। एक अर्कालाई दुःख नै दिइरहन्छन्। देवताले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिँदैनन्। वहाँ त सुख नै सुख हुन्छ। उनले त केवल गाउँछन्, तिमी यहाँ यथार्थमा सुनिरहेका छौ। भन्छन् नि— बाबा हामीले कहिले देखि भुल्यौं! यस सृष्टि चक्रलाई हामीले कसरी भुल्यौं! सत्ययुग-त्रेतामा यो जान्दैनौं किनकि वहाँ त हामी सुखी थियौं फेरि दुःखी कहिले भयौं? जब रावण राज्य सुरु भयो। भारतवासीले रावणलाई जलाइ नै रहन्छन्। जबसम्म उसको विनाश हुँदैन। फेरि सत्ययुगमा कहाँ हर वर्ष जलाउँछन् र। यो हो भक्ति मार्ग। अब रावणको राज्य समाप्त हुनु छ। भक्तिमार्गमा रावणलाई हर वर्ष जलाउँछन् तर मर्दैन मर्दैन। अहिले रावण तिम्रो अगाडि मानौं मरेको छ। तिमीले जान्दछौ— रावण राज्य अब खतम हुनु छ। ५ भूतहरूको शिर काटिन्छ। पहिला सुरुमा कामको शिरलाई काट्छौ। काम नै महाशत्रु हो। बाबा भन्नुहुन्छ— यी ५ भूतहरूमाथि विजय पाउनाले नै तिमी विश्वमाथि जित पाउँछौ। मनुष्य स्वयं पनि भन्छन्— हामी पतित हौं। त्यसैले बोलाउँछन्— पतितहरूलाई पावन बनाउन आउनुहोस्। आत्माले बोलाउँछ— हे पतित-पावन, हे बाबा... खिवैया, रहमदिल बाबा आउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प आउँछु। कसरी आउँछु, यो कसैले जान्दैन। गीतामा पनि छ— भगवान्ले आएर राजयोग सिकाउनु भयो। तर भगवान् को हुनुहुन्छ, कहिले आउनुभयो? यो कसैलाई थाहा छैन। गीतालाई त खण्डन गरिदिएका छन्। कृष्णलाई द्वापरमा लगेका छन्। द्वापरपछि त दुनियाँ अभै पतित हुन्छ। त्यसैले द्वापरमा कृष्णले आएर के गरे त? मनुष्य त केही पनि बुझ्दैनन्। बिल्कुलै अनराइटियस छन्। सत्ययुगमा हुन्छन् राइटियस। तिमी अहिले अनराइटियसबाट राइटियस बन्छौ। बाबा सम्भाउनु हुन्छ— तिमी नै सम्पूर्ण निर्विकारी पूज्य थियौ, तिमी नै अब विकारी पुजारी बनेका छौ। आफैं पूज्य... पहिले तिमी पूज्य थियौ, २१ जन्मसम्म, फेरि पुजारी बन्यौ। सत्ययुगमा ८ जन्म फेरि त्रेतामा १२ जन्म लिन्छौ। बाबाले नै बताउनुहुन्छ— तिमी पतित कसरी बनेका हो? कहिलेदेखि गिरेका हो? यो

२०७३ भाद्र ७ मंगलबार २३-०८-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ। सारा विश्वको इतिहास-भूगोल आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बच्चाहरूलाई
बाबा बसेर सम्भाउनु हुन्छ। सबैले एकरस त बुझ्दैनन्। नम्बरवार नै बुझ्दछन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर राजधानी स्थापना गर्छु। अब तिमी सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ, तबसम्म
सत्ययुगमा जान सक्दैनौ। बन्नु यहाँ नै छ फेरि भविष्यमा गएर तिमीले राज्य गर्छौ। यसको बीचमा
सबै विनाश हुनेछ। विनाश पनि अवश्य देख्नेछौ। तिमीले प्राक्टिकलमा आफ्नो पार्ट खेल्नेछौ।
तिमीलाई कहाँ थाहा छ र— पछि के हुन्छ ? जे कल्प पहिले भएको थियो, त्यही हुन्छ।

तिमीलाई समग्रमा बताइन्छ— स्थापना र विनाश हुनु छ। विनाश कसरी हुन्छ ? त्यो त जब हुन्छ,
अनि देख्नेछौ। दिव्य दृष्टिद्वारा विनाश त देखेका छौ। पछि गएर यथार्थमा पनि देख्नेछौ। स्थापनाको
पनि साक्षात्कार दिव्य दृष्टिद्वारा गरेका छौ र यथार्थमा पनि देख्नेछौ। बाँकी धेरै ध्यानमा जानु पनि
ठीक होइन। फेरि बैकुण्ठमा गएर डान्स गर्न थाल्छन्। न ज्ञान, न योग, दुवैबाट बञ्चित हुन्छन्।
ध्यानमा जाने कुनै आवश्यकता छैन। यो त भोग केवल लगाइन्छ। तिमी ब्राह्मणहरू वहाँ जान्छौ।
देवताहरू र ब्राह्मणहरूको महफिल लाग्छ। यहाँ तिमी बाबाको घरमा बसेका छौ, फेरि तिमीलाई
लायक बनाइन्छ, विष्णुपुरी जानको लागि। कन्याको विवाह निश्चित गरेपछि उनलाई सम्भाइन्छ—
पराई घरमा कसरी चल्यो, सबैसँग प्यारसँग चल्यो, भगडा गर्नु हुँदैन। यो पनि हुबहु त्यस्तै हो।
बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सर्वगुण सम्पन्न... यहाँ बन्नु छ। स्वर्गमा यो लडाई-भगडा आदि हुँदैन।
अहिले तिमी विष्णुपुरी पराई घरमा जान्छौ। वहाँ हुन्छन् महान वैष्णव। उनीहरू जस्तो वैष्णव सृष्टिमा
कोही हुँदैन। वैष्णव देवताहरू विकारमा कहाँ जान्छन् र। विकार हो हिंसा। भनिन्छ अहिंसा परमो
देवी-देवता धर्म। अहिले तिमीले जान्दछौ— हामी बाबाको घरमा बसेका छौ, अब हामी विष्णुपुरीमा
जानु छ। जान्दछौ— वहाँ धेरै सुख हुन्छ। विवाह हुनु भन्दा पहिले कन्याले फाटेको कपडा लगाउँछन्,
जसलाई वनबास (वनवाह) भनिन्छ। तिम्रो पासमा पनि अहिले के छ र ? केही पनि छैन। यो त
ढुंगा-माटो हो। यहाँ तिमीले कुनै पनि गहना आदि पहिरिने आवश्यकता छैन। तर भन्छन्— गृहस्थमा
रहनु छ, विवाह आदिमा जानु पर्छ। ठीक छ, गहना आदि पनि लगाऊ। मनाही छैन। नत्र भन्छन्—
विधवाले गहना लगाउँदैनन्। नाम बदनाम हुन्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— नाम बदनाम गर्नु छैन। जे
लगाउनु छ लगाऊ, आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर। ठीक छ, जाऊ, तर यो मन्त्र याद
राख। यो परीक्षा लेऊ— म यादमा रहन्छु ? यहाँ हामी जान्छौं— बाबाको निर्देशनमा। उनीहरूसँग पनि
तोड निभाउनु पर्छ। तर हथ कार डे दिल यार डे... अनि बुझिन्छ— यो मजबुत छ। ठीक छ, गहना
आदि पहिरिएर विवाहमा जाऊ। सँगै बस तर महावीर बन्नु छ। संन्यासीहरूको पनि देखाउँछन् नि—
गुरुले वेश्याको पासमा पठाइदिए, सर्पको पासमा पठाइदिए। जसले बहादुरीका साथ पास भएर
देखाउँछन्, उनलाई महावीर भनिन्छ। बाबाको यादमा रहेमा फेरि कुनै पनि कर्मेन्द्रियद्वारा चंचलता
हुँदैन। बाबालाई भुल्यो भने कर्मेन्द्रिय चंचल हुन्छन्। विश्वको तिमी मालिक बन्छौ, यो कम कुरा हो
र ! संन्यासीले यी कुरालाई बिल्कुल जान्दैनन्। शास्त्रहरूमा केही कुरा त छन्, तर खण्डन गरिदिएका
छन्। भगवानुवाच— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। जबसम्म बाँच्छौ— ज्ञान-अमृत पिइरहनु छ,
सुनिरहनु छ। राजधानी स्थापना हुँदछ। बच्चाहरूलाई घरी-घरी शिक्षा दिइन्छ— एक बाबालाई याद
गर, देवी लक्षण सिक। कुनै पनि विकर्म नहोस्। यो त असुरहरूको काम हो। तिमी अब देवता बन्छौ
त्यसैले देवीगुण धारण गर्नु छ। सबैभन्दा ठूलो काँडा हो काम विकारको। बानी परेको छ, त्यसैले

२०७३ भाद्र ७ मंगलबार २३-०८-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन घरी-घरी गिर्न पुग्छन् । मायाले थप्पड मारेर बेहोस गरिदिन्छ । त्यसैले गायन गरिन्छ- आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती... । अहिले तिमी एक बाबाको बनेका छौ । भन्दछौ पनि- यो सबैथोक ईश्वरले दिनुभएको हो । त्यसैले तिमी ट्रस्टी बन्छौ । यो सबै उहाँको हो । हामी उहाँको श्रीमतमा चलनु छ । बाबा पनि हेर्नुहुन्छ- मलाई सबैथोक अर्पण गरेर फेरि मेरो श्रीमतमा कसरी चल्छन् । कुनै उल्टो-सुल्टो खर्च गरेर पाप आत्माहरूलाई त दिँदैनन् ? सुरुमा यी ब्रह्माले पनि ट्रस्टी भएर देखाए नि । सबैथोक ईश्वर अर्पण गरेर स्वयं ट्रस्टी बने । कसैलाई पनि केही दिएनन् । ईश्वर अर्थ गरे त्यसैले ईश्वरको काममा नै लाग्नुपर्छ । शरीर निर्वाह पनि त हुन्थ्यो नि । जे जति थियो, सबै सेवामा लगाइदिए । यिनलाई देखेर फेरि अरूले पनि यस्तै गरे । भट्टी बन्यो । भट्टी नबनेको भए यतिका बच्चाहरू होशियार कसरी हुन सक्थे, सेवाको लागि । पाकिस्तानमा सिके फेरि यहाँ आएर सिके । जब सम्भाउन लायक बने, अनि बाहिर निकले । अहिले त हेर कति प्रदर्शनी आदि गरिरहन्छन् । ठूला-बडालाई निमन्त्रण दिन्छन् । यस ज्ञान यज्ञमा विघ्न पनि अनेक प्रकारका पर्छन् । विघ्नहरूसँग डराउनु हुँदैन । अबलामाथि कति अत्याचार हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- योगबलमा रहेर उनलाई सम्भाऊ । भगवान् बाबाको बच्चा बनेर फेरि बाबालाई बिर्सिन्छौ । मायाको बन्छौ । यो पनि हार-जितको कुशती हो । तर बक्सिङ जस्तै हो । मायाले मुक्का लगाउँछ अनि बेहोस हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मायासँग कहिल्यै हार्नु छैन । पवित्र रह्यौ भने विश्वको मालिक बन्छौ । कति धेरै आमदानी छ । यदि पूरा पुरुषार्थ गर्दैनौ भने गएर दास-दासी बन्नेछौ । राजधानी सारा यहाँ नै स्थापना भइरहेको छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) जबसम्म बाँचिन्छ, ज्ञान अमृत पिइरहनु छ । महावीर बनेर मायाको बक्सिङ्मा विजयी बन्नु छ । सबैसँग तोड निभाउँदै दिलमा एक बाबालाई राख्नु छ ।
- २) विघ्नहरूसँग डराउनु छैन । सेवामा आफ्नो सबैथोक सफल गर्नु छ । ईश्वर अर्पण गरेर ट्रस्टी बनेर रहनु छ । कुनै पनि उल्टो कार्यमा लगाउनु हुँदैन ।

वरदान:- सेकण्डमा सबै कमजोरीहरूबाट मुक्ति प्राप्त गरेर मर्यादा पुरुषोत्तम बन्ने सदा स्नेही भव जसरी स्नेहीले स्नेहमा आफ्नो सबैथोक समर्पण गरिदिन्छन् । स्नेहीलाई समर्पण गर्नको लागि केही पनि सोच्नु पर्दैन । जति पनि मर्यादा वा नियम सुन्छौ, त्यसलाई प्राक्टिकलमा ल्याउन अथवा सबै कमजोरीहरूबाट मुक्ति प्राप्त गर्ने सहज युक्ति हो- सदा एक बाबाको स्नेही बन । जसको स्नेही हौ, निरन्तर उहाँसँग रहने गर, तब रूहानियतको रंग लाग्छ र एक सेकण्डमा मर्यादा पुरुषोत्तम बन्छौ किनकि स्नेहीलाई बाबाको सहयोग स्वतः प्राप्त हुन्छ ।

स्लोगन:- निश्चयको फाउण्डेशन मजबुत छ भने सम्पूर्णतासम्म पुग्ने निश्चित छ ।